

Бајске лејенде (16)

Дан када је северна Бачка враћена Мађарској

Васа Долинка и војни командант града Баје, потпуковник Панта М. Драшкић, 12. јула 1919. године по први пут приредили су помпезну свечаност поводом прославе имендана краља Петра Карађорђевића. После богослужења у Светониколајевском српском храму са чинодејствијем пароха Милутина Глигоријевића, српски војни гарнизон је у 11 сати приредио свечани дефиле. Затим су потпуковник Драшкић и градоначелник Долинка у канцеларијама Војне команде, тј. Градске куће примили изразе оданости његовом величанству Петру I Ослободиоцу од стране представника верских заједница, организација, удружења, тела и институција.

У 9 сати увече, у великој сали хотела „Немзети“, на Тргу Свете Тројице и обали Шугавице, приређен је свечани концерт на којем је присуствовао велики број бајских Срба и Буњеваца, као и представници власти Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца.

Министарство спољних дела је средином 1919. године Васи Долинки послало извештај да је на Мировној конференцији у Паризу одлучено да се северни део Бачке, простор од Баје до Сантова и реке Тисе, врати Мађарској.

Васа Долинка и остали угледни бајски Срби и Буњевци никако се нису могли помирити са том чињеницом. Израђен је меморандум којег је градоначелник Долинка понео у Па-

Министарство спољних дела је средином 1919. године Васи Долинки послало извештај да је на Мировној конференцији у Паризу одлучено да се северни део Бачке, од Баје до Сантова и реке Тисе, врати Мађарској. Долинка и остали угледни бајски Срби и Буњевци се нису лако мирили с тим

Хотел „Немзети“ у Баји

риз. У француској престоници разговарао је са Николом Пашићем, предводником српске делегације на Мировној конференцији и Антом Трумбићем, тадашњим министром иностраних послова.

Долинка је током свога боравка у Паризу водио преговоре и са француским генералом Анријем Лерондом, експертом за разграничења и плебисцит. Велики жупан Бајског трокута свима је неуморно истицао

БАШТИНА

жељу народа да се Бајски трокут остави у склопу Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца. Од крајњег очаја спасао га је сусрет са научником светског гласа Јованом Цвијићем.

Током разговора, Цвијић се пожалио како није добио веродостојну етнографску мапу спорних области у Барањи, Бачкој и Банату. Он је био једини који је био спреман да се озбиљно заузме за ствар Бајског троугла и осталих зона око којих су се још увек ломила копља. Радо је прихватио позив да посети Бачку и Барању и да се на лицу места увери у стварну ситуацију. Долинка је тада одахнуо.

После обиласка Барање, 7. септембра 1919. године, др Јован Цвијић је аутомобилом стигао у Сантово, питомо место на пола пута између Баје и Сомбора. Овде се састао са др Александром Мочом, великим жупаном Бач-бодрошке жупаније и града Сомбора. До сусрета је дошло у стану српског пароха Ђорђа Угришића.

Професор Београдског факултета, геоморфолог, први стручњак за етнографске границе и председник територијалне секције Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца на Мировној конференцији, др Јован Цвијић, обилазио је бројна насеља Бајског троугла у намери да се на лицу места сагледа етничко стање, као и географске и социјалне прилике регије. Намеравао је да прикупи све потребне податке како би их у Паризу изложио на Мировној конференцији. (..)

Драгомир Дујмов

Да ли и колико волиш свој посао?

Нежељено занимање скраћује живот

Нико не очекује да радни дан буде као дан проведен на плажи, али нова истраживања показују како велики број људи свој посао једноставно не може да поднесе. Истраживање странице Salary.com у ком је учествовало две хиљаде испитаника открило је како већина људи не може да поднесе свој посао и да су поприлично незадовољни и разочарани рутином од девет до пет. Међутим, зашто је то тако?

Једно новије истраживање је показало како је за чак 73 посто испитаника главни разлог ранојутарње устајања и одласка на посао плата, а тај број је готово 20 посто већи него пре годину дана. Како кажу истраживачи, то је вероватно резултат учинака рецесије и тешког финансијског времена за многе запослене и њихове породице. Међутим, новац не купује срећу, показало је истраживање повезаности величине плате и задовољства.

Релативно добро плаћени запослени само су привидно задовољнији од слабије плаћених запослених. Чак и добијање повишице само привремено повећава срећу, а према речима истраживача, ни шефови нису ништа задовољнији иако зарађују више. Само зарађивање, недостатак професионалног испуњења и задовољства има домино ефекат на срећу и здравље, пише business.time.com.

Ако се бавите послом који не волите, имајте у виду да вас негативне емоције према ономе што радите чине тешко подношљивим за околину, гојазнијим и врло вероватно вам скраћују живот

Прошле године је готово 60 посто испитаника рекло како их њихово радно место испуњава, међутим, само годину дана касније тај проценат се смањио за 20 посто. То је велика штета, јер нас срећа на послу чини здравима, показало је истраживање немачких научника. Осим што задовољство послом узрокује бољу субјективну представу о сопственом здрављу, такође утиче и објективно у виду контаката са здравственим системом и боловањима.

Како кажу истраживачи, стрес проузрокован радним местом врло често се одражава и на нашом опсегу струка. Истраживачи са Универзитета Рочестер спровели су истраживање у компанији која је у том тренутку пролазила кроз драстично реструктурирање с већим бројем отказа. У таквим условима, посебно тамо где су радници запели на радним местима с више посла, а са више контроле, запослени неретко више једу услед стреса, што се на крају одра-

жава и на њихову тежину и купуљање вишка килограма.

Процент радника који тврде да су стопостотно предани свом радном месту, прошле године износио је нешто мање од три четвртине, а данас је таквих радника једва једна половина. Прошле године 42 посто запослених рекло је да би се, када би изненада постали милионери, ипак вратили на посао већ идућег

ЖИВОТНИ СТИЛ

дана, а ове године то каже свега 30 посто њих.

Чак и ако сте добар радник, ваш сарадник који то није, врло успешно „убија“ вашу преданост послу. Студија објављена у часопису *Academy of Management Journal* открива оно што истраживачи називају „трновер“

заразом: блиска сарадња са немотивисаним запосленима лако може имати негативне последице.

Скоро половина испитаника каже како се готово стално осећају преоптерећенима. Превелика исцрпљеност послом доводи често до тога да се неретко након посла само срушимо на кауч испред телевизора, што неминовно доводи до прекомерне телесне тежине. ■

